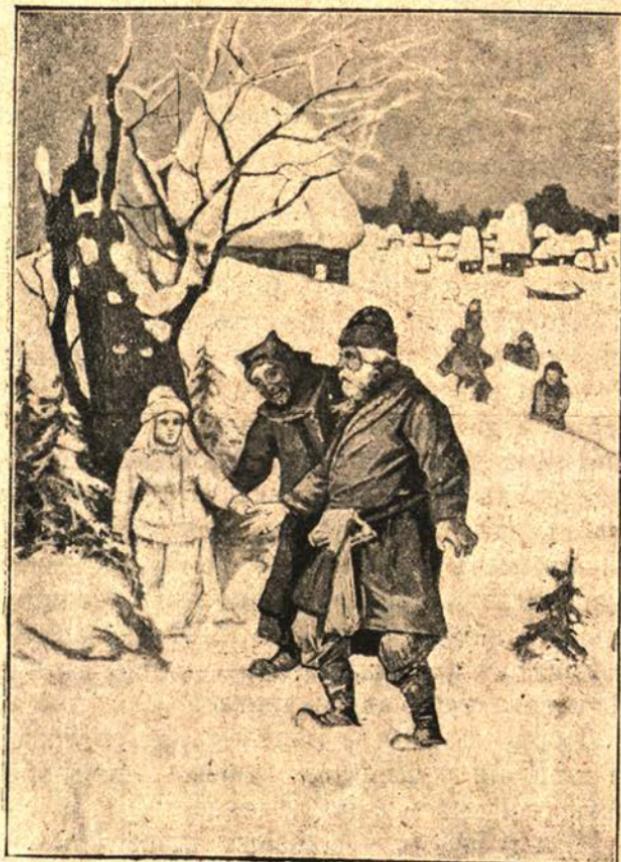

— Рекохме да си излѣпимъ едно дѣте отъ снѣгъ—
далъ ни Господъ хубавъ бѣлъ снѣжецъ! — отговорили
старитѣ и продѣлжили работата си.

Направили тѣ снѣжното дѣте, турнали му носленце,
поставили му подъ челото двѣ трапчинки за очи, и
току-що старицъ начерталъ устцата му, отведенъжъ
изъ тѣхъ топлинка лъхнало. Гледатъ старитѣ — ями-
чкитѣ подъ челото се отворили и изъ тѣхъ свѣтнали
като звѣздци двѣ живи оченца, устничкитѣ замѣрдали,
почервели като черешки и се усмихнали.

— Господи Божичко! — прѣкръстилъ се старецъ.

А снѣжната кукла навела кѣмъ него главичката си,
протегнала ржичкитѣ си и зашавала въ снѣга, като
дѣтенце въ пелени.